

Лисаченко Є. І.,
аспірантка кафедри кримінального процесу
Національної академії внутрішніх справ
ORCID ID: 0000–0003–0937–2110

Науковий керівник:

М. А. Погорецький, доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри правосуддя юридичного факультету
Київського національного університету імені Тараса Шевченка

DOI: <https://doi.org/10.17721/2413-5372.2019.3/215-223>

УДК 343.1

ПРО ДЕЯКІ ПИТАННЯ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ ПОВНОВАЖЕНЬ СЛІДЧОГО СУДДІ З РОЗГЛЯДУ КЛОПОТАНЬ ПРО ТИМЧАСОВИЙ ДОСТУП ДО РЕЧЕЙ І ДОКУМЕНТІВ

Анотація. У статті досліджено практику постановлення слідчими суддями ухвал за результатами розгляду клопотань про тимчасовий доступ до речей і документів. Автором наголошено, що основним призначенням слідчого судді при розгляді вказаних клопотань є здійснення судового захисту прав і законних інтересів осіб, які беруть участь в кримінальному провадженні, та забезпечення законності такого провадження на досудових стадіях. Відповідно до положень чинного КПК України винятково слідчий суддя під час досудового розслідування у справі за клопотанням сторін кримінального провадження вирішує питання про застосування тимчасового доступу до речей і документів як засобу кримінального процесуального доказування. Проте в регламентації повноважень слідчого судді залишаються прогалини, зокрема в частині визначення переліку видів ухвал, які має право постановити слідчий суддя за результатами розгляду клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів, що негативно позначається на ефективному захисті прав, свобод та інтересів особи в кримінальному провадженні.

Мета статті полягає в дослідженні проблемних питань регламентації повноважень слідчого судді з розгляду клопотань про тимчасовий доступ до речей і документів.

Звертається увага на відсутність законодавчої регламентації повноважень слідчого судді постановляти ухвалу про повернення клопотання та відмову у його задоволенні у випадку невідповідності такого клопотання вимогам кримінального процесуального законодавства.

З урахуванням зазначеного автором статті постановлено за мету дослідження проблемних питань регламентації повноважень слідчого судді з розгляду клопотань про тимчасовий доступ до речей і документів.

Робиться висновок, що постановлення слідчим суддею ухвали, від якої не передбачено КПК України, суперечить zasadі законності кримінального провадження, негативно позначається на ефективному захисті прав, свобод та інтересів особи в рамках кримінального провадження, ефективності кримінального процесуального доказування та формуванні однозначної правозастосовної практики.

Запропоновано доповнити чинний КПК України положеннями про можливість постановлення слідчим суддею ухвал про відмову у задоволенні клопотань про тимчасовий доступ до речей і документів та про їх повернення. Зокрема, у ст. 163 КПК України передбачити процесуальну можливість слідчого судді повернути стороні кримінального провадження клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів, якщо воно подане без дотримання вимог ст. 160 КПК України, а також доповнити нормою про відмову у задоволенні такого клопотання у разі недотримання вимог ч. 5 ст. 163 КПК України.

Ключові слова: тимчасовий доступ до речей і документів, засіб кримінального процесуального доказування, слідчий суддя, судовий контроль.

Постановка проблеми. Глава 15 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України)¹ встановлює обсяг виняткових повноважень слідчого судді в питанні застосування тимчасового доступу до речей і документів як засобу кримінального процесуального доказування. Разом із тим, вивчення правозастосовної практики свідчить, що в регламентації повноважень слідчого судді залишаються прогалини, зокрема в частині визначення переліку видів ухвал, які має право постановити слідчий суддя за результатами розгляду клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів. Зазначене негативно позначається на ефективному захисті прав, свобод та інтересів особи в рамках кримінального провадження, ефективності кримінального процесуального доказування та формуванні однозначної правозастосовної практики.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Повноваження слідчого судді щодо розгляду клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів ставали предметом наукових досліджень О.В. Бурлаки, О.В. Верхогляд, С.Г. Герасименко, І.В. Гловюк, М.А. Макарова, Т.О. Музиченко, М.А. Погорецького, Д.Б. Сергєєвої, О.С. Старенького, Л.Д. Удалової, В.І. Фаринника, С.В. Шапутько, А.В. Чуба та інших фахівців.

Водночас, серед учених і суб'єктів правозастосування відсутня єдність поглядів щодо визначення видів ухвал, які уповноважений постановляти слідчий суддя за результатами розгляду клопотань про тимчасовий доступ до речей і документів, що спричиняє неоднакове застосування норм КПК України та свідчить про необхідність теоретичного переосмислення практики реалізації повноважень слідчими суддями та формування на цій основі пропозицій щодо вдосконалення норм чинного кримінального процесуального законодавства України.

Метою статті є дослідження проблемних питань регламентації повноважень слідчого судді з розгляду клопотань про тимчасовий доступ до речей і документів.

Виклад основного матеріалу та результатів дослідження. Тимчасовий доступ до речей і документів є заходом кримінального процесуального примусу, пов'язаного із втручанням у права і свободи особи щодо права власності, що обумовлено потребами досудового розслідування.

Як правильно зазначає С.Г. Герасименко, інститут процесуального примусу є важливим елементом досудового розслідування. Однак сьогодні в умовах демократизації кримінального судочинства і підвищення гарантій прав і законних інтересів його учасників застосуванню

¹ Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI <<http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>> дата звернення 25.10.2019.

примусових заходів повинна відповідати адекватна практика судового контролю в цій сфері¹.

Так, слідчий суддя, розглядаючи клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів, повинен реалізувати повноваження в межах, визначених законодавством, та забезпечити дотримання процесуального порядку їх розгляду. Однак аналіз КПК України свідчить, що повноваження слідчого судді при розгляді клопотань про тимчасовий доступ до речей і документів врегульовано не у повну міру, що негативно позначається на ефективності здійснення кримінального процесуального доказування.

Слід зазначити, що Глава 15 КПК України, яка визначає процесуальний порядок провадження тимчасового доступу до речей і документів, підстави його проведення тощо, не передбачає норм, які б регламентували дії слідчого судді у випадку невідповідності заявлених клопотань вимогам ст.ст. 160 та 163 КПК України.

Виходячи з результатів аналізу положень чинного КПК України, можемо констатувати, що слідчого суддю наділено процесуальним правом на постановлення ухвали лише про надання тимчасового доступу до речей і документів, за умови якщо сторона кримінального провадження у своєму клопотанні доведе наявність достатніх підстав вважати, що ці речі або документи: 1) перебувають або можуть перебувати у володінні відповідної фізичної або юридичної особи; 2) самі по собі або в сукупності з іншими речами і документами кримінального провадження, у зв'язку з яким подається клопотання, мають суттєве значення для встановлення важливих обставин у кримінальному провадженні; 3) не становлять собою або не включають речей і документів, які містять охоронювану за-

коном таємницю (ч. 5 ст. 163 КПК України)². У той же час КПК України не надає відповіді, яке процесуальне рішення необхідно прийняти слідчому судді у випадку недодержання стороною вказаних вимог та встановлення невідповідності клопотань вимогам ст. 160 КПК України.

На наявність прогалин у регламентації повноважень слідчого судді при розгляді клопотань про тимчасовий доступ до речей і документів вказали 52% опитаних слідчих суддів. До основних проблем, на які звертають увагу респонденти, віднесено неналежну регламентацію переліку видів ухвал, які має право постановити слідчий суддя (36%).

У той же час, слід звернути увагу на те, що можливість постановлення слідчим суддею ухвали про повернення клопотання передбачена КПК України щодо тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом (ч. 3 ст. 151 КПК України); відсторонення від посади (ч. 2 ст. 156 КПК України); арешту майна (ч. 3 ст. 172 КПК України)³. Проте вивчення правозастосовної практики слідчих суддів свідчить, що останні постановляють ухвали про повернення клопотання і щодо тих видів заходів забезпечення кримінального провадження, щодо яких не передбачено постановлення такого виду ухвал, зокрема тимчасового доступу до речей і документів у випадку невідповідності заявленого клопотання вимогам ст. 160 КПК України.

Наприклад, слідчий суддя Коростенського міськрайонного суду Житомирської області ухвалою від 29.07.2019 у справі № 279/3010/19 повернув клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів слідчому для приведення у відповідність до вимог Закону, адже таке клопотання не було погоджено прокурором⁴. Аналогічна практика була

¹ С Герасименко, 'Судовий контроль на досудових стадіях кримінального судочинства: національне законодавство та зарубіжний досвід' (дис канд юрид наук, Запоріжжя 2012) 135.

² Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 № 4651-VI <<http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>> дата звернення 25.10.2019.

³ С Шапутько, 'Повноваження слідчого судді щодо судового контролю у кримінальному провадженні' (дис канд юрид наук, 2018) 103.

⁴ Справа № 279/3010/19: Ухвала Коростенського міськрайонного суду Житомирської області від 29.07.2019.

виявлена нами при аналізі інших кримінальних проваджень¹.

У свою чергу, постановлення ухвали про відмову у задоволенні клопотання та підстави для прийняття такого рішення визначені щодо: тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом (ч. 1 ст. 152 КПК України); продовження строку тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом (ч. 2 ст. 153 КПК України); відсторонення від посади (ч. 1 ст. 157 КПК України); продовження строку відсторонення від посади (ч. 1 ст. 158 КПК України); арешт майна (ч. 3 ст. 172 КПК України); дозволу на затримання (ч. 4 ст. 189 КПК України); застосування запобіжного заходу (ч. 2 ст. 194 КПК України); продовження строку тримання під вартою (ст. 199 КПК України)². Разом із тим, вивчення правозастосовної практики свідчить, що слідчі судді при розгляді клопотань постановляють ухвалу про відмову у задоволенні клопотання і щодо тимчасового доступу до речей і документів, регламентація якого не передбачає постановлення такого виду ухвал. Слід звернути увагу, що питома вага ухвал зазначеного виду постановлені з підстав подання стороною кримінального провадження клопотання без додержання вимог ст. 160 КПК України. Таким чином, у судовій практиці підставою і для повернення клопотання, і для відмови в його задоволенні є порушення вимог ст. 160 КПК України.

Наприклад, слідчий суддя Київського районного суду м. Одеси ухвалою від 23 жовтня 2019 року у справі № 947/26023/19 відмовив у задоволенні клопотання слідчого СВ Київського ВП в м. Одесі ГУНП в Одеській області

про тимчасовий доступ до речей і документів за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 185КК України. У мотивувальній частині ухвали наголошено, що в порушення вимог ст. 160 КПК України, до клопотання слідчим, крім витягу з Єдиного реєстру досудових розслідувань, не було долучено документів, які б обґрунтовували всі доводи, викладені в клопотанні щодо обставин ймовірного вчинення кримінального правопорушення. З урахуванням викладеного слідчий суддя доходить до переконання про необхідність відмовити у задоволенні клопотання. Аналогічна практика була виявлена нами при аналізі інших кримінальних проваджень³.

Відмовляючи у задоволенні клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів з огляду на недотримання вимог ст. 160 КПК України, слідчі судді у мотивувальній частині ухвали зазначають, що «у КПК України не передбачено ухвалення рішення про залишення клопотання про тимчасовий доступ до речей та документів без розгляду, або надання стороні часу для виправлення клопотання, або повернення такого клопотання»⁴.

Постановлення слідчим суддею ухвал про відмову у задоволенні клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів стосується і випадків неприбуття без поважних причин за судовим викликом сторони-ініціатора клопотання або неповідомлення нею про причини неприбуття. На нашу думку, така неявка вказує на відмову від поданого клопотання, що необхідно розглядати як недотримання вимог ч. 5 ст. 163 КПК України

<<http://reyestr.court.gov.ua/Review/83289137> дата звернення 25.10.2019.

¹ Справа №127/11693/15-к: Ухвала Вінницького міського суду Вінницької області від 22.05.2015. <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/44451189>> дата звернення 14.12.2019; Справа № 760/6158/14-к: Ухвала Солом'янського районного суду м. Києва від 25.03.2014. <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/49510022>> дата звернення 25.10.2019.

² С Шапутько, 'Повноваження слідчого судді щодо судового контролю у кримінальному провадженні'(дис канд юрид наук КНУ ім. Т. Г. Шевченка. Київ 2018) 103.

³ Справа № 947/26023/19: Ухвала Київського районного суду м. Одеси від 23.10.2019. <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/85113841>> дата звернення 25.10.2019.

⁴ Справа № 522/8487/15-к: Ухвала Малиновського районного суду м. Одеси від 12.09.2019. <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/85114681>> дата звернення 25.10.2019.

та підставу для відмови у задоволенні клопотання.

Так, слідчий суддя Київського районного суду м. Харкова ухвалою від 22 жовтня 2019 р. у справі № 953/20261/19 відмовив у задоволенні клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів, зазначивши у мотивувальній частині ухвали, що «неяк без поважної причини сторони обвинувачення, якою подане клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів, свідчить про фактичне не підтримання поданого клопотання та не доведення наявності достатніх підстав вважати, що мають місце обставини, передбачені пп. 1, 2, 3 ч. 5 ст. 163 КПК, а отже є підставою для відмови у задоволенні клопотання»¹.

Таким чином, вбачається відсутність єдності судової практики щодо того, в яких випадках необхідно постановити ухвалу про відмову у задоволенні клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів: 1) у разі невідповідності клопотання вимогам ст. 160 КПК України; 2) у випадку невідповідності клопотання вимогам ч. 5 ст. 163 КПК України.

М. А. Макаров, досліджуючи окреслену проблематику, зазначив, що «відповідь на це питання надав ВССУ у п. 10 Інформаційного листа від 5 квітня 2013 р. № 223–558/0/4–13. Роз'яснено, що в разі невідповідності клопотання про застосування тимчасового доступу до речей і документів вимогам ч. 2 ст. 160 КПК слідчий суддя вправі повернути його прокурору для усунення недоліків»².

У свою чергу, В. М. Федченко не бере до уваги зазначене роз'яснення, пропонуючи вирішення проблемних питань застосування тимчасового доступу до речей і документів. Науковець відмічає, що «на відміну від закріпленого

у КПК порядку розгляду клопотання про тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом, відсторонення від посади, арешт майна при регламентації порядку розгляду клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів, законодавець не закріпив повноваження слідчого судді повертати таке клопотання у разі його невідповідності встановленим вимогам. Саме тому у подібних випадках необхідно постановляти ухвалу про відмову у задоволенні клопотання, а не про його повернення»³.

На наш погляд, практика постановлення слідчим суддею ухвали, вид якої не передбачено КПК України, взагалі суперечить засаді законності, негативно позначається на ефективному захисті прав, свобод та інтересів особи в рамках кримінального провадження, а також належному кримінальному процесуальному доказуванню.

Так, окреслене питання потребує вирішення шляхом закріплення на законодавчому рівні видів ухвал, що можуть бути постановлені слідчим суддею за результатами розгляду клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів, а також регламентації підстав для їх постановлення.

Слушною є позиція С. В. Шапутько, яка зазначає, що прийняття рішення – це вибір альтернативи, тобто визначення того, як треба діяти в цьому конкретному випадку, якому варіанту поведінки віддати перевагу, щоб досягти поставленої мети, один з необхідних елементів конкретної вольової дії, що полягає у виборі мети дії і способів її досягнення. Відсутність визначеної законодавцем альтернативи прийняття слідчим суддею рішення (крім постановлення ухвали про надання тимчасового доступу до речей і документів відповідно до ч. 5, 6 ст. 160 КПК

¹ Справа № 953/20261/19: Ухвала Київського районного суду м. Харкова від 22.10.2019. <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/85112207> дата звернення 25.10.2019.

² М. Макаров, «Теорія та практика здійснення судового контролю у кримінальному процесі» монографія (ВЦ «Кафедра» 2017) 120–121.

³ В. Федченко, «Проблемні питання застосування тимчасового доступу до речей та документів» Актуальні проблеми кримінального права та процесу: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції (Кривий Ріг 2015) 113–116.

України) під час розгляду клопотань про тимчасовий доступ до речей і документів створює ситуацію, коли слідчий суддя самостійно визначає види рішень, які доцільно прийняти в цій ситуації, що є недопустимим. Законність ухвали слідчого судді передбачає дотримання, насамперед, вимог до такого рішення. У разі, коли такі вимоги законодавчо не визначені, з'ясування законності такого рішення стає неможливим¹.

У свою чергу, Н. В. Глинська, ведучи мову про кримінальні процесуальні рішення, слушно зазначає, що основною умовою їх законності є те, що вони повинні бути ухвалені у визначеному законом порядку і у встановленій законом формі².

Відсутність визначеного порядку винесення таких рішень дозволяє ставити під сумнів їх правомірність. Процесуальним рішенням слідчого судді повинна бути властива стабільність, послідовність і законність, що забезпечить ефективний судовий захист, підвищення рівня єдності правозастосовної практики³.

Також необхідно зазначити, що КПК України у ст. 309 не надає права апеляційного перегляду ухвал слідчого судді про повернення клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів та про відмову в його задоволенні, а відтак у силу положень ч. 4 ст. 399 КПК України суддя-доповідач суду апеляційної інстанції управомочений відмовити у відкритті апеляційного провадження⁴. Однак судова практика засвідчує протилежне.

Так, Апеляційним судом Вінницької області 12 вересня 2017 року у справі № 128/2020/17 було розглянуто апеляційну скаргу на ухвалу слідчого судді Вінницького районного суду від 31 липня 2017 року про повернення клопотання «про тимчасовий доступ до дозвільних матеріалів»⁵.

Підтримуємо позицію Т. О. Музиченко, яка вказує на необхідність у законодавчому закріпленні можливості апеляційного оскарження ухвали слідчого судді про відмову у задоволенні клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів. Така можливість обумовлюється тим, що слідчі судді не завжди дотримуються вимог, що висуваються до судових рішень – законності, обґрунтованості та вмотивованості. З огляду на це можливість судового контролю з боку апеляційної інстанції стане ще однією гарантією забезпечення реалізації завдань кримінального судочинства, зокрема, захисту права власності особи у досудовому розслідуванні. Більше того, практика засвідчує випадки, хоч і поодинокі, задоволення апеляційних скарг на ухвали слідчих суддів про відмову у задоволенні клопотання у тимчасовому доступі до речей та документів, їхнє скасування та постановлення нових ухвал⁶. Наприклад, ухвала Апеляційного суду Тернопільської області від 06.12.2012 у справі № 1-кк/1909/1/2012⁷, ухвала Апеляційного суду Вінницької області від 04.09.2014 у справі № 140/2237/14-к⁸.

¹ С Шапутько, 'Повноваження слідчого судді щодо судового контролю у кримінальному провадженні' (дис канд юрид наук, Київ 2018) 104.

² Н Глинська, 'Концептуальні засади визначення та забезпечення стандартів доброякісності кримінальних процесуальних рішень' (дис докт юрид наук, Харків, 2015) 28.

³ С Шапутько, 'Повноваження слідчого судді щодо судового контролю у кримінальному провадженні' (дис канд юрид наук, Київ 2018) 105.

⁴ Т Музиченко, 'Апеляційне оскарження ухвал слідчого судді щодо правомірності обмеження права власності особи у досудовому розслідуванні' (дис канд юрид наук 2018) 115–116.

⁵ Справа № 128/2020/17. Ухвала Апеляційного суду Вінницької області від 12.09.2017. <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/68973398>> дата звернення 25.10.2019.

⁶ Т Музиченко 'Апеляційне оскарження ухвал слідчого судді щодо правомірності обмеження права власності особи у досудовому розслідуванні'(дис. канд. юрид.наук 2018) 116.

⁷ Справа № 1-кк/1909/1/2012. Ухвала Апеляційного суду Тернопільської області від 06.12.2012. <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/50880423>> дата звернення 14.12.2019.

⁸ Справа № 140/2237/14-к. Ухвала Апеляційного суду Вінницької області від 04.09.2014 у справі <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/40431312>> дата звернення 14.12.2019.

Тому, зважаючи на викладене, вважаємо за необхідне передбачити можливість апеляційного оскарження ухвали слідчого судді про відмову у задоволенні клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів.

Висновки. З метою врегулювання ситуації, коли слідчі судді постановляють ухвали, які не передбачені КПК України щодо порядку розгляду клопотання, пропонуємо доповнити ст. 163 КПК України нормою про процесуальну можливість слідчого судді повернути стороні кримінального провадження клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів, якщо воно подане без додержання вимог ст. 160 КПК України, а також нормою про відмову у задоволенні такого клопотання у разі недодержання вимог ч. 5 ст. 163 КПК України. З огляду на зазначене слідчий суддя буде уповноважений законом постановляти за результатами розгляду клопотання про

тимчасовий доступ до речей і документів ухвалу про: 1) задоволення клопотання; 2) відмову у задоволенні клопотання; 3) повернення клопотання. Також необхідно доповнити у ст. 309 КПК України перелік ухвал слідчого судді, які можуть бути оскаржені під час досудового розслідування ухвалою про відмову у задоволенні клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів.

Отже, запропоновані доповнення до чинного КПК України в частині удосконалення процедури тимчасового доступу до речей і документів як засобу кримінального процесуального доказування, зокрема впровадження альтернативних видів ухвал, безумовно підвищить ефективність здійснення кримінального процесуального доказування, а також забезпечить дієвість функціонування досліджуваного інституту у кримінальному провадженні.

REFERENCE LIST

LIST OF LEGAL DOCUMENTS

LEGISLATION

1. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy [Criminal Procedural Code of Ukraine]: Zakon Ukrainy vid 13.04.2012 № 4651-17 <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>> data zverennia 25.10.2019 [in Ukrainian].

CASES

2. Sprava № 371/1223/19. Ukhvala ukhvaloiu Myronivskoho raionnoho sudu Kyivskoi oblasti vid 04.10.2019. [Case number № 371/1223/19: the decision of the investigating judge of Myronivsk district court from 04.10.2019] <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/84748331>> data zvernennia 25.10.2019 [in Ukrainian].

3. Sprava № 279/3010/19. Ukhvala Korostenskoho miskraionnoho sudu Zhytomyrskoi oblasti vid 29.07.2019. [Case number № 279/3010/19: the decision of the investigating judge of Korostenskyi court of Zytomyrskyi district from 29.07.2019] <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/83289137>> data zvernennia 25.10.2019 [in Ukrainian].

4. Sprava №127/11693/15-k. Ukhvala Vinnytskoho miskoho sudu Vinnytskoi oblasti vid 22.05.2015. [Case number №127/11693/15-k: the decision of the investigating judge of Vinnytskyi city court from 22.05.2015] <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/44451189>> data zvernennia 25.10.2019 [in Ukrainian].

5. Sprava № 760/6158/14-k. Ukhvala Solomianskoho raionnoho sudu m. Kyieva vid 25.03.2014. [Case number № 760/6158/14-k: the decision of the investigating judge of Solomianstyi district court of Kyiv from 25.03.2014] <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/49510022>> data zvernennia 25.10.2019 [in Ukrainian].

6. Sprava № 760/17101/19. Ukhvala Solomianskoho raionnoho sudu m. Kyieva vid 21.10.2019. [Case number № 760/17101/19: the decision of the investigating judge of Solomianstyi district court of Kyiv from 21.10.2019] <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/85141217>> data zvernennia 25.10.2019 [in Ukrainian].

7. Sprava № 947/26023/19. Ukhvala Kyivskoho raionnoho sudu m. Odesy vid 23.10.2019. [Case number № 947/26023/19: the decision of the investigating judge of Kyiv district court of Odessa from 23.10.2019] <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/85113841>> data zvernennia 25.10.2019 [in Ukrainian].

8. Sprava № 522/8487/15-k. Ukhvala Malynovskoho raionnoho sudu m. Odesy vid 12.09.2019. [Case number № 522/8487/15-k: the decision of the investigating judge of Malynovskyi district court of Odessa from 12.09.2019] <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/85114681>> data zvernennia 25.10.2019 [in Ukrainian].

9. Sprava № 953/20261/19. Ukhvala Kyivskoho raionnoho sudu m. Kharkova vid 22.10.2019 [Case number № 953/20261/19: the decision of the investigating judge of Kyiv district court of Kharkiv from 22.10.2019] <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/85112207>> data zvernennia 25.10.2019 [in Ukrainian].
10. Sprava № 128/2020/17. Ukhvala Apeliatsiinoho sudu Vinnytskoi oblasti vid 12.09.2017 [Case number № 128/2020/17: the decision of Appeal Court of Vinnytskyi district from 12.09.2017] <<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/68973398>> data zvernennia 25.10.2019 [in Ukrainian].
11. Sprava № 1-ks/1909/1/2012. Ukhvala Apeliatsiinoho sudu Ternopilskoi oblasti vid 06.12.2012 [Case number № 1-ks/1909/1/2012: the decision of Appeal Court of Ternopolskyi district from 06.12.2012] <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/>> data zvernennia 25.10.2019 [in Ukrainian].
12. Sprava № 140/2237/14-k. Ukhvala Apeliatsiinoho sudu Vinnytskoi oblasti vid 04.09.2014 [Case number № 140/2237/14-k: the decision of Appeal Court of Vinnitskyi district from 04.09.2014] <<http://reyestr.court.gov.ua/Review/40431312>> data zvernennia 25.10.2019 [in Ukrainian].

BIBLIOGRAPHY

DISSERTATIONS

13. Shaputko S V, 'Povnovazhennia slidchoho suddi shchodo sudovoho kontroliu u kryminalnomu provadzhenni' [The powers of an examining magistrate regarding judicial control in criminal proceedings] (dys. kand. yuryd.nauk, KNU im. T. H. Shevchenka 2018) 276 [in Ukrainian].
14. Hlynska N V, 'Kontseptualni zasady vyznachennia ta zabezpechennia standartiv dobroiakisnosti kryminalnykh protsesualnykh rishen' (dys. d-ra yuryd. nauk: 12.00.09. Kharkiv 2015) 469 [in Ukrainian].
15. Herasymenko S H, 'Sudovyi kontrol na dosudovykh stadiiakh kryminalnoho sudochynstva: natsionalne zakonodavstvo ta zarubizhnyi dosvid' (dys. kand. yuryd. Nauk, Zaporizhzhia 2012) 200 [in Ukrainian].
16. Muzychenko T O, 'Apeliatsiine oskarzhennia ukhval slidchoho suddi shchodo pravomirnosti obmezhenia prava vlasnosti osoby u dosudovomu rozsliduvanni' [Appeal the decisions of the investigating judge regarding the legality of the restriction of the right of ownership of the person in the pre-trial investigation] (dys. kand. yuryd.nauk, KNU im. T. H. Shevchenka 2018) 324 [in Ukrainian].

AUTHORED BOOKS

17. Makarov M A, Teoriia ta praktyka zdiisnennia sudovoho kontroliu u kryminalnomu protsesi: monohrafiia [Theory and practice of judicial review in criminal proceedings: monograph] (Kyiv, Kafedra 2017) 433 [in Ukrainian].

CONFERENCE PAPERS

18. Fedchenko V M, Problemi pytannia zastosuvannia tymchasovoho dostupu do rechei ta dokumentiv [Problematic issues of application temporary access to things and documents] Aktualni problemy kryminalnoho prava ta protsesu: materialy Vseukrainskoi naukovy-praktychnoi konferentsii (Kryvyi Rih 2015) 113-116 [in Ukrainian].

Lysachenko Ye.,
Postgraduate student
Department of Criminal Procedure
National Academy of Internal Affairs
ORCID ID: 0000-0003-0937-2110

DOI: <https://doi.org/10.17721/2413-5372.2019.3/215-223>

ON CERTAIN ISSUES OF REGULATION OF INVESTIGATING JUDGE'S AUTHORITY TO CONSIDERATION OF APPLICATIONS FOR TEMPORARY ACCESS TO OBJECTS AND DOCUMENTS

Annotation. *Temporary access to objects and documents is one of the most common means of ensuring criminal proceedings and an important means of gathering evidence. This measure of criminal proceedings represents the undoubtedly basic instrument for the formation and consolidation of evidence, which will further serve as a legal basis for the promulgation of a correct and well-founded*

procedural decision by the investigator or prosecutor during a full, complete and impartial pre-trial investigation.

The author of the article is intended to investigate the problematic issues of regulation of investigating judge's authority to consideration of applications for temporary access to objects and documents.

Attention is drawn to the lack of legislative regulation of the powers of the investigating judge to issue a decision on the return of the petition and the refusal to grant it in the case of non-compliance of such petition with the requirements of criminal procedural legislation.

The decision of the investigating judge, type of which is not provided by the CPC of Ukraine, is contrary to the principle of the lawfulness of criminal proceedings, adversely affects the effective protection of the rights, freedoms and interests of the person in the framework of criminal proceedings, the effectiveness of criminal procedural evidence and the formation of unambiguous legal practice.

The author concludes that in order to improve the institute of temporary access to objects and documents, the following changes should be made to the CPC of Ukraine:

– *Art. 163 as a rule on the procedural possibility of an investigating judge to return to a party of criminal proceedings a request for temporary access to things and documents, if it is filed without observing the requirements of Art. 160 CPC of Ukraine;*

– *The norm of refusal to grant such a request in case of non-compliance with the requirements of Part 5 of Art. 163 of the CPC of Ukraine. In view of the above, the investigating judge will be empowered by law to rule on the results of the consideration of the request for temporary access to the things and documents of the decision on: 1) satisfaction of the request, 2) refusal to grant the request, 3) return of the request.*

The proposed amendments to the current CPC of Ukraine in terms of improving the procedure of temporary access to things and documents as a means of criminal procedural evidence, in particular the introduction of alternative types of rulings, will certainly increase the effectiveness of criminal procedural evidence, as well as ensure the effectiveness of the functioning of the investigative institution.

Keywords: *temporary access to objects and documents means of criminal procedural proof, investigating judge, judicial control.*

Стаття надійшла до редакції журналу 30.10.2019.